

Z právní praxe.

Přehled judikatury nejvyššího soudu.

A. Ve věcech civilních.

Akciové společnosti.

Předepsáno-li ve stanovách akciové společnosti, že „odprodej akcií na někoho, kdo není akcionářem, se může státi jen s přivolením správní rady“, vztahuje se to nejen na prodej dobrovolný, nýbrž i na prodej exekuční. Lhostejno, že byly akcie na kupitele přepsány podle § 268 ex. ř. (Rozh. ze 6. prosince 1934, Rv II 968/33.)

Aktuáři.

Zákon ze dne 27. března 1931, č. 57 Sb. z. a n., o použití úředníků vyšší pomocné soudní služby u soudů a poručenských (sirotčích) úřadů.

Aktuár nebyl oprávněn rozhodnouti o žádosti, by bylo změněno usnesení jím vydané. Rozhodl-li však přes to o takovém podání, jež jest pokládati za rekurs, načez soudce, jemuž byly spisy předloženy, neshledal důvodu, aby nové usnesení aktuára změnil, jest míti za to, jako by byl soudce hned původně vydal nové usnesení sám. (Rozh. z 1. prosince 1934, R II 293/34.)

Automobily.

Pohybuje-li se silostroj samočinně po silnici, ježto byla živelní síla k jeho pohybu určená zastavena nebo že se samočinně dal do pohybu, nebyv s kopce dostatečně zajištěn, takže se dal do pohybu jinou živelní silou, vlastní tíhou, nepřerušuje takové ať nahodilě ať úmyslně vypnutí motorické síly provoz ve smyslu automobilového zákona. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv II 814/34.)

Darování.

Předmětem darování může býti i zřízení osobní služebnosti. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv II 898/34.)

Doručení žaloby.

Byla-li v žalobě udána žalovaná osoba řádně podle jména, zaměstnání i bydliště, byla-li jí žaloba řádně doručena do vlastních rukou, dostavila-li se včas k prvnímu roku a podala-li žalobní odpověď, v níž uplatňovala, že se žaloba může týkati jen osoby téhož jména, v témže domě bydlící, ale jiného zaměstnání, bylo o této námitce rozhodnouti rozsudkem a nebylo lze z toho důvodu prohlásiti řízení zmatečným. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 941/34.)

Dražba.

V rozvrhovém řízení jest zásadně předložiti listinný doklad, že zajištěná pohledávka z úvěru (ze zástavní záruky) jest po právu a způsobilá k uspokojení. Nevykázal-li se věřitel takovým listinným dokladem,

není exekuční soudce povinen vyhledati listiny, prokazující pohledávku ve sbírce listin nebo v jiných soudních spisech a není oprávněn opatřiti si po rozvrhovém roku před vydáním rozvrhového usnesení potřebná vysvětlení, aby mohl rozhodnouti o oprávněnosti přihlášeného nároku, nýbrž má částku úvěrové hypotéky, nevycerpanou řádně doloženými nároky, není-li úvěrový poměr dosud ukončen, podle § 224, druhý odstavec ex. ř., uložit u soudu na úrok. (Rozh. z 1. prosince 1934, R I 1353/34.)

Nezapravil-li vydražitel nejvyšší podání hotově, jak bylo ustanoveno v dražebních podmínkách, nýbrž uložil za souhlasu exekučního soudce u spořitelný různé vkladní knížky k zapravení nejvyššího podání, mezi nimiž byla i vkladní knížka banky, které bylo napotom povoleno přiročí, a vymáhající věřitel si pak tuto vkladní knížku ještě s jinými vkladními knížkami vyzvedl, potvrzuje, že tyto vkladní knížky převzal na srážku příkázané mu částí nejvyššího podání, bylo nejvyšší podání zapraveno řádně (§ 154 ex. ř.) i pokud se týče částky, připadlé vymáhajícímu věřiteli, třebaže k realizaci oné vkladní knížky banky nedošlo pro přiročí.

Lhostejno, že usnesením exekučního soudu, jež bylo potvrzeno rekursním soudem, bylo pravoplatně vysloveno, že dražební podmínky složením oné vkladní knížky banky řádně splněny nebyly, stalo-li se tak dříve, než vymáhající věřitel onu vkladní knížku vyzvedl a prohlásil, že ji převzal na srážku příkázané mu částí nejvyššího podání. (Rozh. z 9. listopadu 1934, R I 1198/34.)

Exekuce na pohledávku.

Byla-li povolena exekuce podle § 320 ex. ř., ač pro pohledávku dlužníka nebylo v pozemkové knize vloženo zástavní právo, nýbrž jen poznamenáno dražební řízení, jest vklad nadzástavního práva neplatný, ale nejsou neplatné i záповědi dlužníka a poddlužníku. Nabyly-li tyto záповědi a příkázání k vybrání právní moci, byl poddlužník povinen platiti jen vymáhajícímu věřiteli a ani exekuční soud, přijavši nejvyšší podání a nastoupivši na místo poddlužníka, nebyl oprávněn, pokud příkázání k vybrání nebylo zrušeno, částky vypadající na příkázanou pohledávku vyplatiti z nejvyššího podání dlužníku, nýbrž mohl tak učiniti jen vymáhajícímu věřiteli. (Rozh. z 10. listopadu 1934, R I 1320/34.)

Kinematografy.

Nebyla-li pachtovní smlouva majitele biografické licence s tím, kdo provozoval biograf na vlastní účet, schválena správními úřady, jest majitel licence zavázán ze smluv, jež uzavřel jeho úředně ohlášený zástupce pro biograf. (Rozh. z 8. listopadu 1934, Rv I 1260/32.)

Konkurs.

Zalobu, jež byla vzata zpět, nelze odmítnouti pro nepřipustnost pořadu práva vzhledem k § 7 konkursního řádu ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb. z. a n. Vzal-li soud zpětvzeti žaloby na vědomí a uvědomil o tom obě strany, zbývalo jen rozhodnutí podle § 237, třetí odstavec c. ř. s. o útratách. Nešlo-li o žalobu podle § 7, odstavec (3) konk. ř., jest žalobci uložiti, by nahradil útraty správci konkursní podstaty vstoupivšímu do sporu, i když nepotřeboval vstupovati do sporu. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1139/34.)

Ani povolení, ani výkon exekuce po prohlášení úpadku na jmění dlužníka není zmatečné. Nápravu lze zjednatí buď rekurssem proti povolení exekuce nebo návrhem na zrušení exekuce již provedené podle § 39, č. 2 ex. ř., po případě i z úřadu postupem podle druhého odstavce § 39 ex. ř. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1177/34.)

V konkursu pozůstalosti jest členům rodiny zůstavitele, kteří s ním žili až do jeho smrti ve společné domácnosti, ponechati v domě, patřícím do konkursní podstaty, nezbytné obytné místnosti. (Rozh. z 21. listopadu 1934, R II 518/34.)

Nekalá soutěž.

(Zákon ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a. n.)

Jde o jednání proti dobrým mravům soutěže, napodobil-li soutěžitel přilehavě propagační prostředky jiného soutěžitele. Lhostejno, že označení obou podniků i jejich tiskopisy vykazují řadu nepodstatných odlišných změn. (Rozh. z 1. prosince 1934, Rv II 182/33.)

Ustanovení § 15 (3) zákona má na mysli jen a výlučně žaloby zdržovací a odstraňovací, nejsou jím však dotčeny nároky na náhradu škody, odškodného, útrat sporu a uveřejnění odsuzujícího rozsudku. (Rozh. z 5. listopadu 1934, R I 978/34.)

V řízení o prozatímním opatření k zajištění zdržovacího nároku podle zákona o nekalé soutěži nelze prokazovati pravdivost tvrzení prý zlehčujících.

K povolení prozatímního opatření stačí, že pozastavený článek byl otištěn v časopise vydávaném odpůrcem jako odpovědným redaktorem. Nárok na prozatímní opatření jest tu opodstatněn již touto skutečností, bez ohledu na zavinění nebo vědomí skutku. (Rozh. z 5. listopadu 1934, R I 1184/34.)

Neplatnost manželství.

Manželství, uzavřené na Slovensku, není neplatné z důvodu, že při prohlášení přivolení k manželství nebyl přítomen přísežný zapisovatel, žily-li strany od uzavření manželství po jeden rok spolu jako manžel a manželka. Domovská příslušnost stran je tu lhostejná. (Rozh. z 9. listopadu 1934, Rv I 2186/34.)

Nesporné řízení.

Nemanželský otec, jenž složil pro dítě odbytné do sirotčí pokladny, není oprávněn k rekursu proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto o návrhu poručerstva na vydání odbytného na úhradu výživného dítěte a útrat jeho právního zastoupení. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1160/34.)

Obchodní pomocníci.

(Zákon ze dne 16. ledna 1910, č. 20. ř. zák.).

Nepřihlášení k pensijnímu pojištění není zadržením platu nebo jiných naturálních požitků zaměstnance (§ 26, č. 2 zák. o obch. pom.).

Nastaly-li mezi stranami rozpory o tom, zda zaměstnanec podléhá povinnému pensijnímu pojištění, nelze v tom, že zaměstnavatel povinnost tu neuznal a odmítl přihlásiti zaměstnance k pensijnímu pojištění, spatřovati ani jiný důležitý důvod ve smyslu § 26 zák. o obch. pom. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1890/34.)

Odhadní řád.

Ustanovení § 35 odhadního řádu ze dne 23. června 1933, č. 100 Sb. z. a. n., týká se jen řízení exekučního, nikoliv i odhadního řízení za účelem výměření dávky z přírůstku hodnoty.

Proti usnesení, jímž byla stanovena odhadní cena nemovitostí, příslušejí v tomto případě opravné prostředky podle zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a. n. (Rozh. z 16. listopadu 1934, R II 515/34.)

Odklad exekuce proti nezaměstnaným.

(Zákon ze dne 22. února 1934, č. 34 Sb. z. a n.).

K nabytí výhod podle § 4, odstavec (2) zákona, se nevyžaduje formální vzdání se živnostenského oprávnění, nýbrž jen faktické vzdání se výdělečné činnosti dosud provozované.

Při posouzení, zda jde o zákonnou výjimku podle § 2 c) zákona rozhoduje jen hlavní pohledávka, nikoliv i její příslušenství, a záleží jen na tom, zda a kdy byl u hlavní pohledávky vytvořen skutkový základ, který jest hlavním důvodem oné pohledávky. (Rozh. ze 7. prosince 1934, R I 923/34.)

Odklad exekuce proti zemědělcům.

Odklad exekuce proti zemědělcům v okresích zvlášť těžce postižených neúrodou (vládní nařízení ze dne 13. července 1934, č. 142 Sb. z. a n.).

Byl-li návrh na povolení exekuce učiněn již za platnosti vlád. nař. č. 142/1934 Sb. z. a n., a jsou-li tu předpoklady § 1 tohoto nařízení, jest návrh vzhledem k tomuto ustanovení zamítnouti, aniž jest zapotřebí dlužníkovra návrhu na odklad exekuce podle § 3 vlád. nař. (Rozh. z 12. prosince 1934, R I 1284/34.)

Zákon ze dne 24. února 1934, č. 33 Sb. z. a n., o dočasných opatřeních v exekucním a konkursním řízení proti zemědělcům.

„Pojistnými premiemi“ v § 3, lit. d) zákona, jsou jen dávky, vybírané a placené podle pojišťovací smlouvy, nikoliv však pojistné ukládané a placené podle zákona sociálního. (Rozh. z 15. listopadu 1934, R I 1193/34.)

Slova „smluvených pravidelných kapitálových splátek“ v § 3, písm. g) zák., týkají se jen těchto splátek, nikoliv též úroků.

Ustanovení § 3, písm. g) zák., vztahuje se na anuity a úroky, jichž splatnost nastala po 9. květnu 1933, bez ohledu na to, zda jde o smluvené anuity a úroky.

Útraty sporu a exekuce jsou příslušenstvím vymáhané pohledávky, sdílejí osud pohledávky a nezáleží na tom, kdy vznikly, zda před či po 9. květnu 1933, a platí proto o nich ustanovení § 3, písm. f) zákona. Nelze-li pokračovati v exekuci pro pohledávku samou, nelze v ní pokračovati ani pro útraty sporu a exekuce, třebaže povstaly po 9. květnu 1933. (Rozh. z 21. listopadu 1934, R I 1203/34.)

Odklad exekuce vyklizením.

(Zákon ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n.).

Pro rozhodnutí o tom, zda jest povoliti odklad exekuce vyklizením podle § 1 (1) zákona, jest nerozhodné, zda vyklizovaný jest s to, aby platil nájemné, požadované z volných bytů. (Rozh. z 15. listopadu 1934, R I 1350/34.)

Odpůrčí řád.

Poznámka odpůrčí žaloby nepozbývá významu tím, že byl žalobci odpůrčí nárok pravoplatně přiznán, nýbrž zajišťovací účel poznámky trvá i po pravoplatném, žalobci příznivém ukončení odpůrčího sporu až do doby, kdy odpůrčí nárok věřitelův bude splněn buď tím, že odporce odporovatelův uspokojí pohledávku, která přísluší odporujícímu věřiteli proti dlužníku, buď tím, že si věřitel sám uspokojení svého nároku vymůže. Nestačí, že odporce odporovatelův složil k soudu peněz, jinž měla být zaplacena část pohledávky (na výživném). (Rozh. ze 17. listopadu 1934, Rv II 807/32.)

O d v o l á n í.

Vznesl-li žalobce k rozhodnutí na odvolací soud z původního předmětu sporu jen úroky, nejde o obmezení žaloby v pravém slova smyslu, nýbrž jen o to, v jakém rozsahu žádá žalobce rozhodnutí odvolacího soudu. Přípustnost odvolání řídí se výší úrokové pohledávky, o níž má odvolací soud rozhodnouti. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1263/34.)

O c h r a n a n á j e m c ů.

Předpis § 26, č. 9 a) zák. o ochr. náj., v doslovu vyhlášky ze dne 24. března 1934, č. 62 Sb. z. a n., platí jen o bytech, sestávajících z obytných místností, t. j. místností určených a způsobilých k obývání, jichž nájemník zcela nebo zčásti užíval k výkonu svého povolání, nikoliv o bytech, sestávajících i z jiných místností, jež nejsou určené a způsobilé k obývání a v nichž nájemce provozuje své povolání.

Mají-li tyto místnosti povahu střední provozovny, přichází ohledně nich v úvahu jen předpis § 26, č. 12 b) zákona, účinný teprve od 1. dubna 1935.

Jsou-li obchodní místnosti nájemce dosud pod záštitou zákona na ochranu nájemníků a místností ty byly najaty spolu s obytnými místnostmi jednotnou smlouvou, nelze nájemci dáti výpověď bez svolení soudu ani z celé ani z části nájemní smlouvy. (Rozh. z 6. prosince 1934, Rv I 2526/34.)

Nájemní smlouvu lze jednostranně zrušiti výpovědí jen v celém jejím obsahu, jen ohledně celého nájemního předmětu, nikoliv jen ohledně jeho části. Lhostejno, že nájemce v jedné části nájemního předmětu bydlí a v druhé provozuje živnost. Na tom nebylo nic změněno novým doslovem § 6 zák. o ochraně nájemců ze dne 23. února 1934, č. 32 Sb. z. a n., podle něhož při jiných místnostech než bytech řídí se od 1. března 1934 po smrti nájemníkově přechod práv z nájemní smlouvy na dědice nájemníkovy a poměr mezi dědici a pronajímatelem ustanoveními občanského práva.

Ustanovení tato měla by význam jen, kdyby provozovna živnosti byla najata zvláštní smlouvou. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv I 2209/34.)

Otázka, zda vypovídaný předmět jest střední, či velkou provozovnou, jest otázkou právní, nikoliv skutkovou.

Soud není vázán znaleckým posudkem ani dobrozdáním obchodní a živnostenské komory, jež jsou jen pomůckami pro soud, který rozhoduje samostatně o povaze provozovny.

Hotel o 60 pokojích kromě vedlejších místností jest velkou provozovnou. (Rozh. z 22. listopadu 1934, Rv I 2300/34.)

P e n s i j n í p o j i š t ě n í.

(Zákon ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n.)

Zaměstnankyně nemá proti zaměstnavateli nárok na náhradu škody, ježto ji včas nepřihlásil k pensijnímu pojištění, nepřislušel-li jí podle zákona nárok na výbavné ani tehdy, kdyby byla včas přihlášena k pensijnímu pojištění. Lhostejno, že podle praxe Všeobecného pensijního ústavu by se jí bylo dostalo výbavného, kdyby jí byl zaměstnavatel včas přihlásil k pensijnímu pojištění. (Rozh. z 15. listopadu 1934 Rv I 361/33.)

P o j i š t ů v a c í s m l o u v a.

Je obchodní zvyklostí, že se při výpovědi pojišťovací smlouvy před uplynutím smluvně dobové pojistné doby dobývá sleva vrací.

Strana, odvolávající se na obchodní zvyklost, nemusí dokázati, že druhý smluvník, uzavíraje smlouvu, o obchodní zvyklosti věděl. Stačí důkaz o obchodní zvyklosti, k čemuž se hodí průvodní prostředky, platící všeobecně pro skutkové okolnosti, a není jediným způsobitelným průvodním prostředkem důkaz znalecký.

Bylo-li zjištěno, že obchodní zvyklost tvrzená stranou jest všeobecná, jest na druhé straně, aby namítala a dokázala, že nevěděla o obchodní zvyklosti, nebo že se znalost obchodní zvyklosti u ní předpokládati nedala a že neměla tudíž vůli jí se pro výklad vůle stran podříditi. (Rozh. z 8. listopadu 1934, Rv I 110/33.)

Je-li manželka již pojištěna proti povinnému ručení, není pojišťovací návrh, učiněný manželem jiné pojišťovně, úkonem řádné správy majetku podle § 1238 obč. zák.

Zaslala-li pojišťovna manželce přes to pojistku podle onoho nezávazného pojistného návrhu manžela, učinila nabídku manželce. Neodpověděla-li manželka na tuto nabídku, nepřijala ji a nedošlo k pojišťovací smlouvě. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv II 28/33.)

Ustanovení § 1 vládního nařízení ze dne 13. října 1927, č. 156 Sb. z. a n., jest pravidlem nuticím.

Obsahují-li pojišťovací podmínky z doby platnosti dřívějšího, nyní zrušeného ministerského nařízení ze dne 28. října 1908, č. 222 ř. zák., ustanovení odporující onomu vládnímu nařízení, nelze se ustanovení toho ode dne účinnosti vládního nařízení dovolávati.

Nastala-li škoda po účinnosti vládního nařízení (po 25. říjnu 1927), platí o ní vládní nařízení, bez ohledu, zda pojišťovací smlouva upravovala samopodíl pojistníkův před účinností vládního nařízení jinak. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv II 64/33.)

P o z ů s t a l o s t.

Pozůstalostní soud není oprávněn zkoumati mistopřísežné seznání jmění (§ 114 nesp. pat.) v tom směru, zda jest úplné, nýbrž má projednávatí jen o jmění, jak je uvedeno v seznamu, a je odevzdati.

Rozhodnutím nižších soudů, jimž bylo účastníku pozůstalostního řízení odepřeno nahlédnouti do spisů, týkajících se pozůstalosti, byl porušen zákon v § 34 zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., a v § 219 c. ř. s. (Rozh. z 6. prosince 1934, R I 1228/34.)

P r a c o v n í s o u d y.

(Zákon ze dne 4. červenec 1931, čís. 131 Sb. z. a n.)

V pracovním soudnictví není přípustná delegace jiného soudu z důvodů vhodnosti. (Rozh. z 5. prosince 1934, Nd I 476/34.)

Byl-li pracovní spor zahájen v době od 1. ledna 1932 do 1. září 1932 u okresního soudu, nezměnila na založené již výluční příslušnosti okresního soudu nic okolnost, že za řízení v prvé stolici byl pro obvod tohoto okresního soudu zřízen a započal činnost pracovní soud.

Postoupil-li okresní soud přes to věc pracovnímu soudu, aniž bylo vydáno pravoplatné rozhodnutí, že pro spor jest věcně příslušný pracovní soud, jest jednání před pracovním soudem (před odvolacím soudem ve sporech pracovních) zmatečným podle § 28, čís. 3 zák. o prac. soudech. Lhostejno, že strany nečinily námitek proti postoupení sporu pracovnímu soudu a že před ním v hlavní věci projednávaly. (Rozh. z 8. listopadu 1934, Rv II 237/33.)

P ř í s l u š n o s t.

O nároku dítěte proti otcovské bábě na placení výživného jest příslušným rozhodovati opatrovnický soud, i když otcovská bába má

řádné bydliště v obvodu jiného soudu. (Rozh. z 8. listopadu 1934, R I 1342/34.)

Simultanní hypotéky.

Není-li z přihlášky simultanní pohledávky nadevší pochybnost zřejmo, že věřitel žádá úplné zaplacení z dílčí podstaty, o kterou jde, jest mu pohledávku přikázati jen poměrně. (Rozh. z 2. listopadu 1934, R I 1231/34.)

Společnosti s r. o.

(Zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.)

K působnosti rejstříkového soudu náleží zkoumati, zda doklady o změnách v seznamu podílníků jsou správné a odpovídají zákonným předpisům.

Ke vzdání se podílu společníka jest třeba notářského spisu.

Chráníti nároky dědiců zemřelého společníka podle společenské smlouvy, aby jim byla ostatními společníky vyplacena hodnota podílu, zjištěná podle poslední schválené rozvahy, není povolán rejstříkový soud. (Rozh. z 6. prosince 1934, R I 1453/34.)

Státní zaměstnanci.

(Zákon ze dne 22. prosince 1924, čís. 286 Sb. z. a n. o úsporných opatřeních ve veřejné správě.)

Ustanovení § 17 (2), čís. 1. zákona vztahuje se i na aktivní požitky ze služebního poměru u obce, jenž jest služebním poměrem jen prozatímním a vypověditelným a nepodléhá zákonným předpisům o trvale ustanovených obecních zřízeních.

Ustanovení § 18 zákona má na mysli výdělečné příjmy jiného druhu, než jsou příjmy uvedené v předchozím § 17. (Rozh. z 5. prosince 1934, Rv I 1604/33.)

Syndikátní nárok.

Opravnými prostředky soudního řízení nemíni se v § 2 syndikátního zákona ze dne 12. července 1872, čís. 112 ř. zák. jen opravné prostředky, o kterých rozhodují vyšší stolice, nýbrž všechny právní prostředky, které mohou sloužiti k odvrácení škody z porušení úřední povinnosti.

Byla-li doložka vykonatelnosti na rozsudku, na jehož základě byla povolena exekuce, nesprávná, jest takovým prostředkem nejen oznámení pravého stavu věci podle obdoby § 39, čís 1 ex ř., nýbrž i žaloba o nepřipustnost exekuce podle § 39, čís. 5 ex ř. (Rozh. z 3. prosince 1934, Co I 2/34.)

Tichá společnost.

Majetkovým vkladem tichého společníka může býti jakákoliv majetková výhoda ocenitelná v penězích, tedy i služby. (Rozh. ze 7. prosince 1934, Rv I 1937/32.)

Úprava pachtovného.

(Vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 Sb. z. a n.)

Pachtovní rok 1932/33, kterým počínajíc vládní nařízení čís. 164/1933 Sb. z. a n. poskytuje nárok na úpravu pachtovného, jest zpravidla počítati od 1. října 1932.

Nezáleží na tom, zda pachtovné bylo v době platnosti vl. nař. čís. 164/1933 Sb. z. a n. již zaplaceno, čili nic. (Rozh. z 16. listopadu 1934, R I 1120/34.)

Co do úpravy pachtovného i pro léta budoucí může soud jen zásadně vysloviti, že pachtýř má nárok na úpravu pachtovného a podle jakých zásad jest je vypočísti. (Rozh. z 22. listopadu 1934, R I 845/34.)

V ý p o v ě ě z n á j m u.

Stačí, jest-li výpovědi jménem nájemcovým vypovídaný byt rozlišen od jiných bytů v témže poschodí.

Udání jména a bydliště zmocněnce pro doručování (§ 562, druhý odstavec c. ř. s.) jest součástí mimosoudní výpovědi a musí se státi již ve výpovědi pokud se týče v oznámení podle § 565, druhý odstavec c. ř. s. (Rozh. z 8. listopadu 1934, Rv I 2119/34.)

V y r o v n á n í.

Po zahájení vyrovnacího řízení o dlužnickově jmění jest exekuce nepřipustná podle § 12 vyrovnacího řádu ze dne 27. března 1934, čís. 64 Sb. z. a n. a § 39, čís. 2 ex. ř. K této překážce jest přihlížeti z úřadu a musí k ní přihlížeti i rekursní soud, zvěděv o ní z přípustného opravného prostředku, byť i povolujícimu soudu známa nebyla; nejde o nepřipustnou novotu v rekursním řízení. (Rozh. ze 6. prosince 1934, R II 589/34.)

Exekuční titul podle § 63 vyr. řádu zůstává pro věřitele nedotčen, i když vyrovnání zůstalo vyrovnacím dlužníkem nesplněno a dlužníka stihly následky ztráty slev a výhod vyrovnáním mu poskytnutých (§ 67 vyr. ř.). Věřitel, nemající přednostní právo, může přesto podle tohoto exekučního titulu vésti exekuci proti dlužníku do výše vyrovnací kvoty a jest zbytečná žaloba věřitele, pokud se domáhá zaplacení kvoty. (Rozh. z 15. listopadu 1934, R I 1332/34.)

Ž e l e z n i č n í z a m ě s t n a n c i.

(Služební poměry železničních zaměstnanců.)

Železniční zaměstnanec (úředník, podúředník a zřízenec) může býti dán na trvalý odpočinek, je-li neschopen „ke službě“ a je-li vyloučeno, že opět nabude schopnosti „ke službě“, to jest k souhrnu prací zaměstnance určité kategorie.

Jest ponecháno úvaze železniční správy, zda chce použití v zájmu služby tohoto důvodu k přeložení zaměstnance do trvalé výslužby.

Pokud byl zaměstnanec neschopen ke službě topírenského zřízení. (Rozh. z 2. listopadu 1934, Rv I 1429/32.)

Z toho, že cena přiděleného naturálního bytu přesahuje zaměstnancův místní přírůstek, vyplývá jen, že zaměstnanci nesmí býti na naturální byt sráženo více, než činí jeho místní přírůstek, nelze však z toho vyvozovati, že zaměstnanci není možné, by se do takového bytu nastěhoval, a že mu proto přísluší nárok na diety pro nemožnost ubytování. (Rozh. z 15. listopadu 1934, Rv II 366/33.)

Ustanovení druhého odstavce čl. VIII. zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 2 Sb. z. a n. na rok 1920, byl změněn dosavadní předpis § 130, odstavec první služ. řádu z roku 1898 a příslušná změna byla provedena úpravou nyní platného § 115, odst. 1. a 2. služ. řádu v doslovu z roku 1926.

Zaměstnanec může býti dán do výslužby z úřední moci, je-li neschopen ke službě a je-li vyloučeno, že opět nabude schopnosti ke službě. Zaměstnancova slouhlasu není třeba. (Rozh. z 22. listopadu 1934, Rv I 1954/34.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

Hranice státu.

Zařízeními, určenými k přesnému stanovení hranic státu ve smyslu § 1 zák. čís. 254/1921, jsou značková opatření ve smyslu článku II. § 1 zák. čís. 245/1921; trvajících polní cesta nestala se zařízením v onom smyslu tím, že její střední čarou probíhá státní hranice.

Mezníky nebyly učiněny nezatelnými ve smyslu § 1 zák. čís. 254/1921 tím, že byly při orání přikryty částečně hlinou tak, že nebylo viděti jejich označení; jde tu však o přestupek podle § 3, stalo-li se to úmyslně, a o přestupek podle § 4 zák. čís. 254/1921, stalo-li se to z nedbalosti. (Rozh. ze dne 29. ledna 1935, Zm II 358/34.)

Krádež.

Krádež, již se dopustil vedoucí lihovaru na svém zaměstnavateli, nespadá pod ustanovení § 176, II b), ani § 176, II c), tr. zák. (Rozh. ze dne 4. února 1935, Zm I 768/34.)

Lhůta.

Odmítl-li okresní soud pravoplatně odvolání podle § 467 tr. ř. jako opožděné, včítaje proti předpisu § 6 tr. ř. do lhůty poslední den přes to, že padl na neděli, porušil zákon v ustanovení §§ 6, 466, odst. 1. tr. ř.; usnesení to nelze zbavit účinnosti dozorcí stížností podle § 15 tr. ř., nýbrž nápravu lze zjednatí jen zmateční stížností na záštitu zákona. (Rozh. ze dne 16. ledna 1935, Zm II 466/34.)

Přerušení řízení, k němuž došlo v důsledku žádosti obžalovaného za abolicí podle čl. III. rozh. prezidenta republiky ze 16. června 1934 a výnosu min. sprav. z 18. června 1934, čís. 32.699/34/16, nemůže mít vzhledem na ustanovení § 6 tr. ř. žádného vlivu na běh zákonné osmi-denní lhůty, stanovené v § 285 tr. ř., ku provedení zmateční stížnosti. (Rozh. ze dne 2. února 1935, Zm I 30/35.)

Zřídí-li si obžalovaný několik obhájců, jimž byl rozsudek doručen v různých dobách, je pro počítání lhůty § 285, odst. 1., § 294, odst. 2. tr. ř. rozhodné, kterému z obhájců byl rozsudek doručen dříve. (Rozh. ze dne 8. února 1935, Zm II 12/35.)

Ochrana cti.

Důkaz „omluvitelného omylu“ podle § 6, odst. 2 b), zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., musí směřovati k takovým okolnostem, které byly obžalovanému známy již před činem (urážlivým projevem).

Byla-li potupena státní vlajka, má veřejnost zájem na odhalení takové nepřístojnosti (nešvaru). (Rozh. ze dne 3. ledna 1935, Zm I 1050/34.)

Předpisy § 15, odst. 2. a 3. zákona o ochraně cti nebylo stanoveno pořadí uvnitř každé z obou skupin, takže osoby ve skupině uvedené jsou oprávněny k podání soukromé žaloby vedle sebe. (Rozh. ze dne 4. února 1935, Zm I 1021/34.)

Ochrana republiky.

Ke skutkové podstatě přečinu podle § 17, čís. 1 al. 2, zák. na ochr. rep. stačí již přistoupení za člena sdružení státu nepřátelského, znal-li pachatel podvratný účel sdružení, vytčený v § 17, čís. 1 al. 1, cit. zák.; další vlastní činnosti k tomuto způsobu trestného činu sdružování státu nepřátelského třeba není.

Trestněprávní činnost pachatelova při tomto způsobu deliktu končí teprve jeho vystoupením ze sdružení a teprve od této doby může počítí běh lhůty promlčecí; nezáleží na tom, že spolek již nevyvíjel té činnosti, pro kterou od počátku měl nebo později nabyt povahy tajné organizace, trval-li jen právně i fakticky, aniž od podvrtných snah upustil. (Rozh. ze dne 9. ledna 1935, Zm I 447/33.)

Československému příslušníku, jenž vstoupí jako člen do SA. oddílů nebo vejde s nimi v jiný styk proto, aby s nimi či v nich pracoval proti československé republice, připadá již podle programového, dosud nezměněného cíle strany NSDAP., usilujícího o sloučení též našich Němců a území jimi obývaných ve Třetí říši, objektivně k tíži tento ráz jejich zamýšlené akce proti českosl. republice jakožto konkretního úkladného podniku.

Na dovoděnou subjektivní stránky zločinu podle § 2 zák. na ochr. rep. nestačí zjistiti, že jednotlivec věděl o úkladné povaze podniku, k němuž se přidružil (s nímž vešel ve styk); je třeba zjistiti vlastní jeho záměr, směřující k úkladům o republiku; ten možno po případě dovoditi ze zmíněného vědomí a z dalších okolností případu. (Rozh. ze dne 16. ledna 1935, Zm I 292/34.)

Ř í z e n í k á r n é.

Nedostaví-li se obhájce obviněného soudce přes řádné obeslání k ústnímu jednání, má kárný senát vzhledem k ustanovení § 274 tr. ř. ústní jednání odročiti (§ 20 zák. čís. 46/1868 ř. zák.); této povinnosti nezabývá kárný senát skutečnost, že se obhájce vlastně obhajování vzdal, stalo-li se tak v poslední chvíli, a že spisů není zřejmo, že se obviněný o tom dozvěděl tak včas, aby si mohl ustanoviti obhájce nového (§ 226 tr. ř.). (Rozh. ze dne 9. února 1935, Ds I 1/35.)

S p o l e č e n s t v a.

Společenstva podle zák. čís. 70/1873 ř. zák. mají se omeziti jen na činnost hospodářskou; zodpovědnost předsedy konsumního spolku na hlediska přečinu podle § 88 zák., dopustil-li jako pořadatel společenstevního dne, by tento den měl ráz stranicko-politického projevu. (Rozh. ze dne 30. ledna 1935, Zm I 769/33.)

T i s k o v á n o v e l a.

Účel ustanovení § 18, odst. 3., zák. čís. 126/1933. Zákon tu nestihá jen dopravu cizozemských tiskopisů po živnostensku, nýbrž dopravu jich vůbec. Pro trestnost stačí již, že byl překročen zákaz dovozu; nezáleží na tom, naznačuje-li politické smýšlení dovozcovo, že byl sledován další cíl, či nikoliv. Před účinností zákona čís. 126/1933 vysovené odněti poštovní dopravy tiskopisu ve smyslu § 26 zák. čís. 6/1863 nahrazuje podle § 19, odst. 4. tohoto zákona náležitosti ve smyslu § 10, odst. 2. téhož zákona, podmiňující jinak trestnost skutku podle § 18, odst. 3. zák. (Rozh. ze dne 22. ledna 1935, Zm I 681/34.)

V a z b a.

Ustanovení § 55 a) tr. zák. a § 400, věta 1. tr. ř., mají místo jen v případech, v nichž byl obžalovaný rozsudkem soudu prvé stolice nebo nálezem vyšší soudní stolice odsouzen k trestu na svobodě nebo k trestu peněžitému, nikoliv i v případě, v němž prezident republiky, použitím svého práva udíletí milost ve věcech trestních, promínul odsouzenému trest smrti právoplatným rozsudkem trestního soudu ulo-

žený a ustanovil na místě tohoto trestu náhradní trest na svobodě. (Rozh. ze dne 21. ledna 1935, Zm I 1227/34.)

V r a ž d a.

V případech, kde několik osob spolupůsobí ať ve formě § 136 nebo § 137 tr. zák. na vražedném skutku a některá z těchto osob je k zavražděnému v blízkém poměru, naznačeném v § 137 tr. zák., platí vyšší trestní sazba pro veškeré uvedené osoby bez rozdílu, pokud jim byl příbuzenský poměr znám. I přímý pachatel a vůbec vinníci v § 136 tr. zák. vypočtení jsou „osobami, které spolupůsobily“ při provedení vraždy ve smyslu druhé věty § 137 tr. zák. (Rozh. ze dne 4. února 1935, Zm I 1178/34.)

V r a ž d a d ě t ě t e (§ 139 tr. zák.)

Předmětem zločinu podle § 139 tr. zák. je dítě při porodu, to jest od počátku porodu až do jeho ukončení, podle okolností ještě nějaký čas potom. Stačí, že plod vyšel z těla matčina a nevyžaduje se, aby dítě bylo od těla matčina již úplně odděleno. (Rozh. ze dne 4. února 1935, Zm I 1178/34.)

Z judikatury nejvyššího správního soudu.

(Listopad 1934 až únor 1935.)

B u r s y.

Výrok bursovní rady plodinové bursy v Bratislavě o uložení trestu ve smyslu § 6 zák. č. 69/1922 sb. je rozhodnutím správního úřadu ve smyslu § 2 zák. o s. s. (Nál. ze 14. listopadu 1934, č. 21.236/34.)

C í r k e v n í v ě c i.

Na povolení založit nový hrob na místech kolem kostela ve smyslu § 121 z. čl. XIV/1876 není nároku. (Nál. z 5. prosince 1934, č. 22.661/34.)

K právníkům osobám podle § 1, lit. b) zákona č. 7/1895 ř. z., o úhradě potřeb katolických farních obcí náleží i československý stát. (Nál. z 19. prosince 1934, č. 23.669/34.)

Duchovní, který jsa na studijní dovolené nebyl činný ve veřejné službě duchovní v tuzemsku, nemá nároku na kongruální platy za tuto dobu ani na zápočet doby dovolené pro zvýšení těchto platů. (Nál. z 29. ledna 1935, č. 7246/33.)

D a n ě.

Ustanovení § 1 nař. č. 160/1930 sb., jímž bylo maximální množství lihu, jehož lze bez daně použít k výrobě octa, zvýšeno o 1000 hl a ministr financí zmocněn, aby k témuž účelu použil dalších 1000 hl alkoholu, je kryto § 6 zák. č. 643/1919 sb. (Nál. z 2. listopadu 1934, č. 20.538/34.)

Porušení ustanovení § 249, odst. 3. zák. o př. d., že rentová daň se má poplatníku předepsati v berní obci, v níž má největší pramen zdanitelných požitků, zakládá nezákonnost podle § 256, odst. 5. zák. o přím. daních.

O výši přírůžek k rentové daní rozhoduje podle § 5, odst. 4. zák. č. 77/1927 Sb. z. a n. finanční úřad I. stolice (berní správa). (Nál. ze dne 8. listopadu 1934, č. 20.788/34.)

Osvobození podle § 4, č. 17 zák. č. 268/23 ve znění zák. č. 246/26 sb., o dani z obratu nepřísluší dodávkám, prováděným pro „Zemskou komisi pro úpravu řek v Čechách“. (Nál. z 12. listop. 1934, č. 11.660/33.)

Úpravou k účelům obývacím podle § 53 zák. č. 45/30 sb. není, zařídí-li se místnosti pro živnost, dílny a skladiště, případně pro obchodní místnosti a kanceláře. (Nál. ze 17. listopadu 1934, č. 21.441/34.)

Při řešení otázky osvobození úprav podle § 50 zák. č. 44/27 sb. nelze použítí ustanovení § 5, odst. 1. vl. n. č. 57/27 sb. (Nál. ze 17. listopadu 1934, č. 21.442/34.)

Nájem, který podle § 130, odst. 1. zák. o př. d. jest na překážku vynětí z daně domovní a trvalému osvobození, rozumí se i pacht (budova pronajata spolu s pozemky). (Nál. ze 17. listopadu 1934, č. 21.655/34.)

Místnosti, v nichž se pere, žehlí a mandluje prádlo, nejsou provozovny sloužícími účelům výroby a nejsou tedy vyňaty z daně domovní podle § 126, č. 8 zák. o př. d. (Nál. z 24. listop. 1934, č. 22.215/34.)

Z daně domovní podle § 126, č. 8 zák. o př. d. nejsou vyňaty budovy (samostatně použitelná křídla budov, celá patra), které obsahují provozovny a skladiště, sloužící účelům výroby, když místností těch se zároveň užívá jako krámů ku prodeji. (Nál. z 24. listopadu 1934, č. 22.219/34.)

Společnice veřejné obchodní společnosti, která podle společenské smlouvy výhradně a pouze obstarává domácnost pro ostatní společníky, nespadá pod ustanovení § 57, odst. 1., věty druhé zák. o př. d. (Nál. z 26. listopadu 1934, č. 16.665/32.)

O žádosti za zrušení rozhodnutí daňové komise ve věci daně důchodové podle § 256, odst. 5. zák. o př. d. č. 76/27 sb. — přísluší rozhodovati daňové komisi. (Nál. z 30. listopadu 1934, č. 12.868/31.)

Prodej „lesa na stojato“ (bez pozemku) podléhá dani z obratu podle § 2, č. 1 zák. 268/1923 sb. (Nál. z 5. prosince 1934, č. 22.430/34.)

Podle § 91, č. 2 zák. čl. XI:1909 ve spojení s § 2 zák. čl. VI:1913 ručí každý z manželů, žijících ve společné domácnosti solidárně za výdělkovou daň III. třídy, která byla druhému manželu jako přímému daňovému subjektu předepsána z podniku (zaměstnání) jím provozovaného. (Nál. z 12. prosince 1934, č. 23.589/34.)

Okolnost, že poplatník převzal záruku za provedenou jím dodávku, neopodstatňuje sama o sobě domněnku, že z titulu této záruky pravděpodobně nastane ztráta v provozování poplatníkovy podniku jako předvídaný výsledek obchodních poměrů.

Dlužné daně podniku, převzatého podnikem podrobeným zvláštní dani výdělkové s pasivy, tvoří část úplaty za převzatý podnik a jsou ve smyslu ustanovení § 78, lit. a) zák. o př. daních jako výdaj, týkající se kapitálu v podniku uloženého, neodčitatelnou položkou. (Nál. z 19. prosince 1934, č. 5900/32.)

Výhoda § 22, odst. 1. zákona o stabilizačních bilancích č. 78/1927 sb. záležející v tom, že částka, upotřebená z rezervního fondu ve smyslu § 4, odst. 1. cit. zák., má se posuzovati jako zdaněná, je vyloučena, jestliže společnost, vykazující bilanční zisk, tedy aktivní výsledek provozování podniku, použila části fondu k hrazení určité ztrátové položky jako provozní výdajové položky. (Nál. z 19. prosince 1934, č. 23.926/34.)

Reserva pro zvláštní daň výdělkovou je podle § 78, lit. f) zák. o př. d. č. 76/1927 odčitatelnou položkou při vyměření téže daně za příslušný berní rok, bylo-li jí použito v roce následujícím po berním roce k zaplacení daně do 15 dnů po schválení účetní závěrky příslušným societerním orgánem, kterážto lhůta nesmí překročovati dobu 6 měsíců po uplynutí směrdatného obchodního roku. (Nál. z 19. prosince 1934, č. 23.927/34.)

V ustanovení § 184, odst. 1., je vyslovena zásada, že dani z vyššího služného podléhají služební požitky, pokud přesahují zásadně za služby

v určitém roce vykonávané částku 100.000 Kč po srážkách v uvedeném ustanovení vypočtených. (Nál. ze 3. ledna 1935, č. 24.412/34.)

Stíhání a trestání přestupky zákona o dani z obratu č. 268/1923 sb., které byly spáchány zároveň s přestupky toho kterého zákona o dani spotřební, s níž se daň z obratu zároveň vybírá, náleží za účinnosti cit. zákona o dani z obratu v výlučně do kompetence finančních úřadů (Slovensko). (Nál. z 5. ledna 1935, č. 24.872/34.)

Jiné (od dlužníka rozdílné) osobě nepřisluší proti berní exekuci ve věci přímých daní jiný opravný prostředek nežli odpor podle § 357 zák. o př. d.

Na výkon dozorčího práva ve věci berní exekuce podle zák. o př. d. není práv. nárok.

Z dozorčího rozhodnutí ve věci berní exekuce podle zák. o př. d. není přípustný opravný prostředek. (Nál. z 12. ledna 1935, č. 25.061/34.)

K námitkám dlužníka podle § 356 zák. o př. d. podaným může berní úřad zrušit dražbu provedenou v berní exekuci z důvodu, že vydražitel do skončení dražby nesložil hotově nejvyšší podání.

Rozhodnutí berního úřadu o zrušení exekuce podle § 358 zák. o př. d. a rozhodnutí téhož úřadu, vyhovující námitkám dlužníka podle § 356 cit. zák. je konečné. (Nál. z 12. ledna 1935, č. 25.062/34.)

Pod pojem dopravy ve smyslu § 8 zák. č. 116/1927 sb. nelze zahrnouti zkušební jízdy, jež majitel motorového vozidla, který ani není výrobcem motorových vozidel, ani s nimi po živnostensku neobchoduje, podniká jedinež za účelem vyzkoušení stavu vozidla k cíli prodeje vozidla. (Nál. ze 14. ledna 1935, č. 17.814/32.)

Pro otázku osvobození traktoru používaného v polním hospodářství od daně z motorových vozidel je s hlediska § 9, odst. (1), č. 4 zák. č. 116/1927 sb. nerozhodno, že traktor jezdí jen v obvodu obce, v níž má bydliště (sídlo) majitel, resp. držitel traktoru.

Traktor, který dopravuje hospodářské stroje resp. jejich součásti na pole, na nichž hospodaří jiné osoby než majitel, resp. držitel traktoru, nepodléhá podle § 8 zák. č. 116/1927 sb. dani z motorových vozidel jen, pokud traktor nepoužije při tom veřejných cest nebo míst.

Traktor, který dopravuje hospodářské stroje, resp. jejich součásti mezi hospodářskými budovami a polmi, na nichž hospodaří majitel, resp. držitel traktoru sám, je podle § 9, odst. (1), č. 4 zák. č. 116/1927 sb. osvobozen od daně z motorových vozidel, i když traktor v tomto prostoru použije veřejných cest nebo míst. (Nál. ze 14. ledna 1935, č. 20.168/32.)

Zruší-li úřad rozhodnutí, kterým byla straně povolena sleva na dávce z majetku podle § 2 zák. č. 6/1924 sb., vztahuje se na obnovení předpisu promlčecí lhůta § 3 zák. č. 31/1878 ř. z. (Nál. z 22. ledna 1935, č. 10.591/35.)

Budova, která je v ideálním spoluvlastnictví státních drah a dráhy soukromé, není vyňata z daně domovní podle § 126, č. 2 zák. o př. d. i když slouží veřejné dopravě.

Ideální část budovy nemůže být vyňata z daně domovní podle § 126, č. 2. zák. o př. d. (Nál. z 26. ledna 1935, č. 24.871/34.)

Ustanovení § 256, odst. 5. zák. o př. daních, nedává poplatníku právní nárok na to, aby úřad rozhodnutí neb opatření ve věcech daňových na jeho žádost zrušil, jiným nahradil nebo změnil. (Nál. z 29. ledna 1935, č. 18.558/33.)

Vaselina napuštěná éterickou silicí podléhá jako kosmetický prostředek dani přepychové podle saz. pol. 68, vl. nař. č. 164/1927 sb. o částečné změně seznamu přepychových předmětů. (Nál. z 29. ledna 1935, č. 9786/34.)

Pod výrazem „uherský salám“ v pol. 8 seznamu přepychových předmětů, vydaného vlád. nařízením č. 32/1930 sb., je rozuměti každý

tuzemský výrobek, který se vyrábí a do obchodu přivádí jako „uherský salám“. (Nál. z 30. ledna 1935, č. 12.507/34.)

Úplatu, kterou vlastník budovy dostává za to, že jako tichý společník podle společenské smlouvy přenechal část budovy k užívání veřejné společnosti, považovati je za nájemné ve smyslu § 149, odst. 1., a § 130, odst. 1. zák. o přímých daních. (Nál. z 2. února 1935, č. 11.197/35.)

K použití kontumačních následků podle odst. 1. § 309 zák. o př. d. není třeba, aby úřad vyzval poplatníka k podání přiznání. (Nál. ze 6. února 1935, č. 11.191/35.)

Vykonávání funkce železničního lékaře a vykonávání praxe lékařské pro nemocenskou pokladnu státních drah na základě smlouvy s ředitelstvem státních drah nepodléhá podle § 47, odst. 1., č. 2, všeobecné dani výdělkové. (Nál. z 8. února 1935, č. 11.145/35.)

Vykonávání lékařské praxe podle rámcové smlouvy s revirní bratrskou pokladnou na Kladně nepodléhá podle § 47, odst. 1., č. 2 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n., všeobecné dani výdělkové. (Nál. z 8. února 1935, č. 11.153/35.)

Ustanovení prov. nař. č. 175/1927 k § 174 v odst. 6., že subjektivní osvobození, vyjmenovaná v č. 1—12 (§ 174 zákona), jsou podle ustanovení § 175 účinná jen potud, pokud se daň rentová nevybírá srážkou při výplatě úroků a rent, jakož i ustanovení k § 174, č. 1 zák. v odst. 2., že okresy a obce se osvobozují od daně rentové co do všech požitků podrobených dani podle přiznání, jsou ve shodě se zákonem.

Osvobození od daně rentové podle § 174, č. 1 zák. o př. d., nepřisluší obci pro úroky z úsporných vkladů městské elektrárny, uložených u peněžních ústavů, z nichž se daň rentová odvádí srážkou podle § 180 cit. zákona. (Nál. ze 14. února 1935, č. 17.378/32.)

Sazba přechodné přírážky k dani z tantiém za roky 1931 a 1932 podle § 7, odst. 1. zákona č. 177/1931, řídí se vyšší služebníci požitků společností celkem vyplacených všem jejím členům představenstva ve smyslu § 183, odst. 1. zák. o př. d., nikoli vyšší požitků, vyplacených společností jednotlivému percipientu. (Nál. ze 14. února 1935, č. 8509/34.)

Náhrada úroků podle § 55, odst. 6. zák. č. 309/20 sb. o dáv. z maj., přísluší jen ze skutečných plateb, tedy ani z 5% dobropisu podle § 55, odst. 3., ani z úroků podle § 55, odst. 6. uved. zákona. (Nál. z 15. února 1935, č. 11.779/35.)

V lázeňské budově (samostatně použitelném jejím křídle, celém patře) nejsou vyňaty z domovní daně podle § 126, č. 8 zák. o př. d., místnosti, sloužící k úpravě a podávání koupelí. (Nál. z 16. února 1935, č. 15.686/31.)

V lázeňských léčebných místech, spadajících pod § 143, odst. 1. a) zák. o př. d., podléhají dani činžovní i budovy, používané jejich vlastníkem pro účely lázeňské, nebo sloužící vůbec lázeňskému provozu, pokud nejsou z této daně vyňaty neb od ní osvobozeny podle § 126 a násl., a stanovení nájemní hodnoty má se státi v řízení, upraveném v § 320 a násl., podle § 152 téhož zákona. (Nál. z 16. února 1935, č. 4529/34.)

Svítilivo „Luxin“ jako výrobek z denaturovaného lihu není kryto paušálem daně z obratu podle výnosů ministerstva financí z 8. března 1920, č. 33.020, a z 22. října 1921, č. 109.504. (Nál. z 23. února 1935, č. 12.396/35.)

Domovské právo.

Domobranecké třídění, provedené podle zák. č. 90/1886 ř. z., není odvodem, který má na mysli § 29, č. 1 domovského zákona č. 105/1863 ř. z. (Nál. z 18. prosince 1934, č. 23.778/34.)

Domovské příslušnosti v obci na Slovensku nenabývalo se pouhým splněním náležitostí, v § 6 zák. čl. V/1876 vytčených, nýbrž teprve

konstitutivním aktem výslovného přijetí dotyčné osoby do domovského svazku obce. (Nál. z 18. prosince 1934, č. 23.779/34.)

Jestliže obec pobytu opomine rozhodnouti o domáhaném nároku na přijetí do svazku domovského ve lhůtě šestiměsíční od podání žádosti, je nadřízený úřad politický oprávněn o žádosti té podle § 6, odst. 1. zák. č. 222/1896 ř. z., rozhodnouti jen tehdy, jestli subjekt k uplatnění nároku toho podle § 3 oprávněný o rozhodnutí to požádá. (Nál. z 22. prosince 1934, č. 22.371/34.)

H o n e b n í p r á v o .

Ohrazení pozemku ve smyslu § 3 čes. honeb. zákona jest dokonale již tehdy, je-li vlastníkem určeno a způsobilo zabrániti, aby jiné osoby ze sousedních honiteb volně na pozemek nepřecházely. (Nál. z 2. listopadu 1934, č. 19.402/34.)

„Osadou“ ve smyslu § 4 čes. hon. zák. rozuměti jest pouze osadu po rozumu odstavce prvního § 107 čes. ob. zř., t. j. soubor usedlostí, jež tvoří pod zvláštním jménem samostatnou topografickou jednotku státem uznanou. (Nál. z 2. listopadu 1934, č. 19.403/34.)

Honební certifikát podle § 27 čes. hon. zák. opravňuje vykonávati myslivost i mimo služební obvod osoby, již byl vydán, stejně jako honební listek v celé zemi [§ 26 a) a c) čes. hon. zák.]. (Nál. z 29. listopadu 1934, č. 20.175/34.)

Byl-li obecní obvod honební podle § 11, odst. 2. mor. hon. zák. rozdělen na několik částí, jest podle § 26 cit. zák. rozvrhnouti nájemné nikoli podle těchto jednotlivých částí, nýbrž bez rozdílu na všechny majitele pozemků celého obvodu podle velikosti jejich pozemků. (Nál. z 29. listopadu 1934, č. 21.443/34.)

H o r n í p r á v o .

Souhlasu revírní rady podle § 19, bodu 3., věty druhé zákona č. 144/1920 sb., je třeba při vydání nebo změně pracovního řádu pro jednotlivý závod jedině tehdy, byl-li vydán v příslušném revíru pro všechny závody jednotný pracovní řád. (Nál. ze 6. února 1935, č. 11.312/35.)

Kutěř není legitimován k opravným prostředkům proti rozhodnutí úřadu báňského o propůjčení důlních vod podle § 129 ob. zák. hor. (Nál. ze 6. února 1935, č. 11.381/35.)

Volební komise podle § 37 zák. č. 242/1922 sb. není legitimována stěžovati si do výroku dozorčího úřadu ve věci volby představenstva revírní bratrské pokladny. (Nál. ze 6. února 1935, č. 11.382/35.)

C h u d i n s t v í .

Regresní nárok obce pobytu podle § 28 domovského zákona č. 105/1863 ř. z. na náhradu pomoci, poskytnuté přespolnímu chudému, jest podmíněn tím, že obec pobytu učiní obci domovské neprodleně oznámení o tom, že chudého opatřila. (Nál. z 29. ledna 1935, č. 11.037/35.)

M i m o ř á d n á o p a t ř e n í p o v á l e č n á .

Podle ustanovení čl. X. prov. nař. č. sb. 276/24 v spojení s §§ 2, 7 a 12 zák. č. sb. 216/24, je podmínkou odškodnění za válečné půjčky, že strana prokáže soupisovým seznamem, že válečné půjčky — pokud nebyly v době soupisu v cizině — byly řádně přihlášeny k soupisu a k označení podle nař. č. sb. 85/1919. (Nál. z 13. listopadu 1934, č. 21.255/34.)

Nárok na náhradu škody, vzniklý straně z důvodu ztráty zboží při železniční dopravě, nelze kvalifikovat jako pohledávku z dodávky za války, provedené podle zákona č. 236/24. (Nál. z 23. ledna 1935, č. 10.296/34.)

Obecní věci.

Podává-li se odvolání k vyšší stoličce jménem obce, potřebí jest po rozumu § 7 zák. č. 76/1919 sb., aby na podání odvolání usnesla se obecní (městská) rada. (Nál. z 5. listopadu 1934, č. 20.512/34.)

O pronájmu (propachtování) obecního majetku nemovitého ve smyslu § 23, č. 3 zák. č. 329/1921 sb., usnáší se v hl. městě Praze ústřední zastupitelstvo. (Nál. z 26. listopadu 1934, č. 38/34.)

Ustanovení § 103 mor. ob. zřízení o právu státního úřadu politického — zakázati výkon usnesení obecního zastupitelstva — nebylo zrušeno, pokud jde o úpravu služebních a platových poměrů obecních zaměstnanců, předpisem § 212 platového zákona č. 103/1926 sb. (Nál. z 3. prosince 1934, č. 3901/33.)

„Oknem“ v § 1, odst. 2. vzorc. prav. o dávce z přepychových bytů (vl. nař. č. 143/1922 sb.), rozumí se toliko otvor v bočné stěně místnosti, jež dává místnosti přímé denní světlo a připouští přímý přístup venkovského vzduchu. (Nál. ze 4. ledna 1935, č. 23.372/34.)

Není-li v době převodu nemovitosti v stanovách obecně užitečného družstva ustanovení, že se při zrušení družstva věnuje zbylý čistý zisk obecně užitečným účelům bytovým, není převod osvobozen od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti podle § 2, č. 3 dávk. pravidel, ani tehdy, prokáže-li družstvo, že po převodu provedlo změnu stanov ve výše uvedeném smyslu. (Nál. z 15. ledna 1935, č. 10.109/35.)

Převodu pozemku, jehož bylo všeužitečným elektrárenským družstvem použito k stavbě elektrárny, přísluší, jsou-li splněny ostatní podmínky § 52 zák. č. 43/1928 sb., resp. zák. č. 32/1929 sb., osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti. (Nál. z 15. ledna 1935, č. 10.110/35.)

Podle § 66, lit. b) řádu, volení v obcích jest za volební skupinu, k níž patřil náměstek (čínovník), jehož místo se uprázdnilo, pokládati nikoli skupinu, která náměstka (čínovníka) zvolila, třeba šlo o skupinu stran sdružených, nýbrž volební stranu (skupinu), z jejíž kandidátní listiny se zvolený náměstek (čínovník) stal členem obecního zastupitelstva. (Nál. z 18. ledna 1935, č. 1865/33.)

V námitkách proti volbě obecního zastupitelstva jest volič legitimován uplatňovati jako vadu volebního řízení skutečnost, že jiní voličové nebyli k volbě neprávem připuštěni. (Nál. z 18. ledna 1935, č. 20.959/34.)

Jednáním, jemuž člen obec. zastupitelstva podle § 5 zákona č. 76/1919 sb., podjatý nesmí býti přítomen, rozumí se veškeré jednání, které se koná pod tím kterým bodem programu. (Nál. z 1. února 1935, č. 11.029/35.)

Ustanovením § 19 zák. č. 169/1930 sb. nebylo dotčeno právo obce, aby se ve smyslu § 10 obec. fin. nov. č. 329/1921 sb. usnášela o dodatečném rozpočtu pro běžný rok. (Nál. z 1. února 1935, č. 11.074/35.)

Ustanovení pravidel o obecní dávce z nájemného, o poplatku za používání obecních stok a o poplatku za odvoz popele a smetí, že základem pro jich vyměření jest nájemné (nájemní hodnota) jednotlivých nájemních objektů, jež je základem daně činžovní (vl. nař. č. 15/1928 sb.), je ve shodě se zákonem. (Nál. z 8. února 1935, č. 20.014/34.)

Stanovení výše náhrady revisních nákladů, kterou jest obec povinna podle § 18 ob. fin. nov. č. 329/1921 sb., až do maximální výše tam určené, je zústaveno úvaze úřadu.

§ 18 ob. fin. nov. č. 329/1921 sb. nežádá jako předpoklad pro požadavek náhrady části revisních nákladů od obce, aby zjištěné nepravdnosti nebo nepořádky v obecním hospodářství byly povahy závažnější. (Nál. z 15. února 1935, č. 11.030/35.)

O k r e s n í v ě c i.

Odmítnouti ve smyslu § 78, odst. 1. nař. č. 8/1928 sb., pro nepřipustnost odvolání, podané z usnesení okresního výboru ve věci okresního rozpočtu, je příslušným okresní výbor, nikoli okresní úřad. (Nál. z 12. ledna 1935, č. 10.112/35.)

P o j i š t ě n í n e m o c e n s k é (i n v a l i d n í a s t a r o b n í).

Předpokladem pro další trvání společenstevní pojišťovny podle § 27, odst. 1. zák. č. 221/24 sb., ve znění zák. č. 184/1928 sb., jest, že tato pojišťovna měla v den 1. července 1928 tisíc fakticky pojištěných osob a že byla k pojištění těchto osob po zákonu příslušná. (Nál. z 6. listopadu 1934, č. 18.097/34.)

Skutečnost, že osoba, konající určité práce, nese risiko, že případně neobdrží za svoji práci žádnou odměnu nebo jen odměnu nepřiměřenou, nevyklučuje ještě sama o sobě existenci služebního nebo pracovního poměru ve smyslu zákona nemocenského.

Ze zák. čl. XXIX/1900 nelze dovoditi, že tabákoví zahradníci jsou vždy k majiteli půdy v poměru pracovním. (Nál. z 18. prosince 1934, č. 18.304/34.)

Má-li pojištěnec mzdu jen v naturálních, jest provéstí zařazení do mzdových tříd podle odst. 6. § 12 zákona 221/1924 sb. ve znění zákona č. 184/1928 sb., a to pomocnicve v domácnosti, hospodářskou čeleď a učně (kromě případu odstavce 5.) do II., deputátníky do III., ostatní zde uvedené do IV. třídy mzdové. (Nál. z 18. prosince 1934, č. 23.794/34.)

Pracuje-li zaměstnanec u téhož zaměstnavatele jak v podniku zemědělském, tak v podniku živnostenském, je pro otázku příslušnosti jeho k pojištění rozhodným, v kterém podniku pracuje převážně. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 24.148/34.)

Stálými požitky podle § 30 zák. čís. 221/1925 sb. u zaměstnanců veřejnoprávních samosprávních korporací, jež byly ve smyslu § 212 platového zákona č. 103/1926 sb. na roven postaveny požitkům státních zaměstnanců, jsou požitky uvedené v § 140, odst. 2. platového zákona. (Nál. z 5. ledna 1935, č. 2528/34.)

Zaměstnavatel, který v přihlášce udal určitý den vstupu do zaměstnání, nemůže, stala-li se přihláška po uplynutí lhůty přihlašovací od tohoto dne počítané a po tom, když nastal pojistný případ, odvrátiti následky § 20, odst. 2. zák. č. 221/1924 sb., ve znění zákona č. 184/1928 sb., tvrzením, že zaměstnanec vstoupil teprve později do zaměstnání. (Nál. z 10. ledna 1935, č. 23.437/34.)

Náhradní povinnost podle § 20, odst. 2. zák. č. 221/1924 sb., ve znění zákona č. 184/1928 sb., vztahuje se též na dávky, poskytnuté nemocenskou pojišťovnou podle § 95, II., odst. 4. (pomoc při porodu manželky pojistencovy). (Nál. z 10. ledna 1935, č. 10.056/35.)

Revise mezd podle § 15 zák. č. 221/1924 sb. jest činem přerušujícím promlčení podle § 177 cit. zák., je-li v kausální souvislosti s předpisem pojistného, o jehož promlčení jde. (Nál. z 5. února 1935, č. 11.205/35.)

Podle 6. odst. § 12 zák. č. 221/1924 sb. ve znění zák. č. 184/1928 sb. může býti deputátník zařazen do mzdové třídy, vyšší o dvě třídy

než jaké odůvodňuje mzda na penězích, jen tenkrát, jestliže zařazení do této vyšší třídy jest odůvodněno součtem mzdy na penězích a hodnoty naturálních požitků podle 1. odst. § 12 cit. zákona. (Nál. z 16. února 1935, č. 12.059/35.)

Pojištěncem lesním ve smyslu § 25 zák. č. 221/24 sb. není dělník zaměstnaný na lesní pile, jež zpracovává kromě dříví z lesů zaměstnavatelových i dříví z lesů cizích, byť se tak dělo i v míře nepatrné.

Článek V, lit. a) uvoz. pat. k živn. řádu, nelze použítí k výkladu cit. § 25 zák. č. 221/24 sb. (Nál. z 19. února 1935, č. 809/33.)

Následky § 20, odst. 2. zákona č. 221/24 sb., ve znění původním nepostihují zaměstnavatele, který opominul ohlásiti dodatečně zvýšení mzdy. (Nál. z 26. února 1935, č. 12.115/35.)

Pojištění pensijní.

Ustanovením § 5, odst 5, zákona o pensijním pojištění č. 26/1929 sb. nebyla dotčena zásada vyslovená v § 1 tohoto zákona, že pojistná povinnost nastává v každém případě nastoupením služby. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 22.516/34.)

Pobírání invalidního důchodu podle zákona o požitcích válečných poškozenců č. 142/1920 sb. nevyjímá z pensijního pojištění podle § 2, bodu 7. vlád. nař. č. 16/1923 sb. (Nál. z 3. ledna 1935, č. 23.432/34.)

Osoba, zaměstnaná prohlížením a zkoumáním hedvábné příze, zda je dělnicemi správně vycištěna a roztríděna koná duševní práci ve smyslu pens. zákonů. (Nál. z 15. ledna 1935, č. 7759/33.)

Nastal-li pojistný případ ve lhůtě stanovené pro podání přihlášky zaměstnance k pensijnímu pojištění podle zákona čís. 26/1929 sb., není neúčinnou přihláška, i když byla podána teprve po uplynutí této lhůty (§ 5, odst. 5. cit. zák.). (Nál. z 26. února 1935, č. 11.928/33.)

Pojištění úrazové.

Rozhodnutí zemského úřadu o žádosti za navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k podání opravného prostředku proti výměru zemské úradovny pro dělnické pojištění v Bratislavě ve věcech úrazového pojištění je konečné. (Nál. ze 4. prosince 1934, č. 23.184/34.)

V právu dozoru, jež přísluší podle § 48 úrazového zákona čís. 1/1888 ř. z. ministerstvu sociální péče, jest obsaženo i právo určovati místní příslušnost úrazových pojišťoven k rozhodování o vznesených nárocích.

Toto právo jest založeno již skutečností, že úrazové pojišťovny, o něž jde, svoji příslušnost k věcnému rozhodování popřely. (Nál. z 11. prosince 1934, č. 22.054/34.)

Do základu pro výpočet úrazového pojistného po rozumu § 16, odst. 1. úraz. zákona nelze započítati také mzdové částky, které by připadaly na pracovní dny, kdyby se v nich pracovalo, ve kterých se však pro omezení provozu ve skutečnosti nepracovalo. (Nál. z 12. ledna 1935, č. 10.197/35.)

Policejní věci.

Cizinec, který se zdržuje v československé republice bez platného pasového visa, může býti na základě § 10 zák. č. 55/1928 sb. ze státního území vyhoštěn i navždy. (Nál. z 8. listopadu 1934, č. 11.559/33.)

Je nezákonné, odsoudí-li odvolací stolice v zemi České a Moravsko-slezské odvolatele pro jinou skutkovou podstatu, než pro kterou byl odsouzen stolicí první. (Nál. z 15. listopadu 1934, č. 3855/34.)

Je nezákonné, odsoudí-li II. stolice odvolatele podle 2. odst., čl. 3. zákona č. 125/1927 sb. proto, že porušil dobrý mrav a slušnost a ohrozil veřejný klid a pořádek, ačkoli byl odsouzen I. stolicí toliko proto, že

porušil dobrý mrav a slušnost, i když trest byl ponechán beze změny. (Nál. z 15. listopadu 1934, č. 13.924/33.)

Osobě, která se dopustila přestupku stíhaného správními úřady ve stavu nepřičetném, nelze za tento přestupek — není-li výslovné normy opačné — uložit trest. (Nál. z 3. ledna 1935, č. 23.676/34.)

Přestupku podle § 6, odst. 1., č. 1 zák. č. 243/1920 sb., kterým se mění zákon o zrušení šlechtictví, řádů a titulů, dopouští se také, kdo úmyslně a veřejně hledí naznačiti své bývalé šlechtictví jinak než užíváním zákonem zrušených šlechtických titulů, erbů, řádů, vyznamenání. (Nál. z 23. ledna 1935, č. 9125/31.)

Popisné věci.

Ustanovení § 21, odst. 1. vl. nař. č. 86/1930 sb. o zápisu národnosti při sčítání lidu je kryto zákonem č. 47/1927 sb. (Nál. z 23. února 1935, č. 12.272/35.)

Poplatky.

Bylo-li právní jednání ve smyslu první věty § 43 popl. zák. včas ohlášeno, resp. právní listina, o něm sepsaná, předložena, počíná promlčení ve smyslu § 1 zák. č. 31/1878 ř. z., i když nebyly současně sděleny vyměřovací podklady. (Nál. z 12. listopadu 1934, č. 21.081/33.)

Útraty, vzniklé projednáním pozůstalosti, netvoří srážkovou položku při vyměření daně dědické (Slovensko). (Nál. ze 14. listopadu 1934, č. 21.121/34.)

Byl-li se žalobou o rozvod spojen návrh na povolení prozatímního opatření na dobu sporu, nelze za účelem vyměření poplatků z protokolů a podání sečísti hodnotu nároku na rozvod s hodnotou nároku na prozatímní opatření. (Nál. z 20. listopadu 1934, č. 21.703/34.)

Pachtovní smlouva sjednaná o svěrenských nemovitostech před uplynutím lhůty stanovené v § 2, odst. 4. zák. č. 179/1924 sb. o zrušení svěrenství, nevyžadovala ke své platnosti schválení svěrenského soudu, (Nál. z 20. listopadu 1934, č. 21.872/34.)

Pro poplatnost platebního příkazu směnečného je bez významu skutečnost, že bylo zavedeno trestní řízení pro podezření z padělání směnky. (Nál. z 22. listopadu 1934, č. 21.772/34.)

Možnost vyvlastnění podle § 98 všeob. hor. zákona nezakládá nárok na osvobození od převod. poplatku podle saz. pol. 20/102, lit. f) popl. zák. (Nál. z 29. listopadu 1934, č. 20.262/32.)

Otázku, co jest „převodem“ ve smyslu § 53, odst. 2., a § 54 zák. č. 44/1927 sb. o stav. ruchu, je řešiti jen s hlediska práva poplatkového. (Nál. z 1. prosince 1934, č. 17.238/31.)

Ustanovení § 1 zák. č. 49/1907 ř. z. o poplatkové výhodě při zvýšení úrokové míry nelze rozšiřovati na jiná plnění, ke kterým se dlužník zavázal vedle placení úroků v určité výši. (Nál. ze 4. prosince 1934, č. 7250/33.)

Skutečnost, že listinné kolky, omylem na opisu listiny nalepené nebyly přepsány, nepřekáží jejich výměně. (Nál. ze 6. prosince 1934, č. 22.909/34.)

Převod nemovitosti na veřejnou obchodní společnost podléhá poplatku podle § 2, lit. b) zák. č. 31/1920 sb. i tehdy, jestliže všichni společníci nabývající veřejné obchodní společnosti jsou vůči zcizitelův v něm kterém z rodinných poměrů, vypočtených v uved. § 2 pod lit. a). (Nál. z 14. prosince 1934, č. 11.371/32.)

Případla-li v pozůstalostním řízení nemovitost zatížená poživacím právem osobě oprávněné, zůstává toto poživací právo, zanikající konsolidací, srážkovou položkou podle § 22 nař. č. 278/1915 ř. z. (Nál. z 17. prosince 1934, č. 4339/33.)

Zaváže-li se strana v listině, že bude po určitou dobu odebírat pivo výhradně od určitého pivovaru, jde o kontrakt inominátní podléhající zpoplatnění podle saz. pol. 19/101-I-A u popl. zák. (Nál. z 23. ledna 1935, č. 10.288/35.)

Ke skutkové podstatě § 3 zák. č. 31 ř. z. z r. 1878 náleží, že úřad předepsal na poplatku méně než odpovídalo zákonu v důsledku nesprávného názoru právního nebo nesprávného hodnocení skutkových okolností případu. (Nál. z 23. ledna 1935, č. 10.289/35.)

Úlevy podle § 54 zák. č. 44/1927 sb. o stavebním ruchu nepřísluší prvnímu převodu, byl-li tento první převod zčásti úplatný zčásti bezplatný. (Nál. z 31. ledna 1935, č. 3651/33.)

Výpočet majetkových nabytí, uvedených v § 2 zák. čl. XI./1918, není taxativní. (Nál. z 1. února 1935, č. 11.079/35.)

Rozsudek pro zmeškání sám o sobě není hodnověrným průkazem pozůstalostního dluhu (Slovensko). (Nál. z 5. února 1935, č. 11.375/35.)

Osvobození od poplatku převodního stanovené v § 54 zák. o stav. ruchu č. 44/1927 sb. nevztahuje se na nástavby jednotlivých pater. (Nál. z 12. února 1935, č. 11.593/35.)

Děje-li se zápis zástavního práva na základě usnesení okresního soudu, který je zároveň soudem procesním nebo exekučním a soudem knihovním, nutno za účinnosti čl. IX. zák. č. 23/28 sb. zaplatiti vkladní poplatek 56 Kč nepřevyšující v kolcích. (Nál. z 26. února 1935, č. 12.391/35.)

Stavební právo.

Předpisuje-li stavební statut (stavební řád) minimální šířku ulic a stanoví-li určitý rozsah stavebních parcel, chrání tím nezadatelný veřejný zájem, jehož je oprávněn odvolací úřad dbáti ve smyslu § 81, odst. 2. nař. č. 8/1928 sb. i v neprospěch odvolatele. (Nál. z 10. listopadu 1934, č. 21.054/34.)

Čtrnáctidenní lhůta § 62, odst. 1. zák. o staveb. ruchu č. 45/1930 sb., daná stavebnímu úřadu k rozhodování o stavební žádosti, počíná běžeti jen tehdy, když stavebník podal stavební žádost způsobilou k věcnému projednání.

Jde-li jen o podstatnou změnu nebo opravu podle § 25, odst. 4. praž. stav. řádu, není stavebník ani podle § 15 zák. č. 88/1920 sb. vázán na regulační čáry, stanovené v potvrzeném regulačním a zastavovacím plánu. (Nál. z 21. listopadu 1934, č. 21.569/34.)

Nájemníkům nepřísluší odvolací právo proti demolačnímu rozkazu, vydanému podle § 44 statutu města Trnavy o stavbách z 9. února 1910, potvrzeného býv. uh. ministrem vnitř. pod č. 81.583/1910/III f. o. (Nál. z 24. listopadu 1934, č. 22.009/34.)

Soused má nárok na to, aby z výměru o povolení stavby bylo patrné, zda stavba se povoluje na základě zákona o stavebním ruchu (č. 45/30) či podle stavebního řádu. (Nál. ze 7. prosince 1934, č. 22.907/34.)

Ve vyvlastňovacím řízení podle § 22 brněnského stavebního řádu č. 63/1894 z. z. pro Moravu je stranou jediné vlastníkem vyvlastňovaného pozemku. (Nál. z 12. prosince 1934, č. 20.782/34.)

Bylo-li při parcelaci pozemků, jež mají tvořiti jednotný blok domů, pravoplatně nařízeno, že dvory staveníš není dovoleno zastavěti proto, aby tvořily společnou vzduchovou prostor, není přípustno majitele jedné z takto získaných parcel od závazku toho v cestě změny parcelace liberovati. (Nál. z 12. prosince 1934, č. 23.550/34.)

Plány polohy, zřízené podle stavebního řádu pro Čechy č. 20/1864 z. z., nepozbyly platnosti vydáním stavebního řádu pro Čechy č. 5/1889 z. z. (Nál. z 25. ledna 1935, č. 10.706/35.)

Školství.

Na nostrifikaci maturitního vysvědčení, nabytého v cizině, není všeobecného právního nároku. (Nál. ze 17. listopadu 1934, č. 20.860/34.)

Koná-li učitel zkoušku učitelské způsobilosti pro školy občanské ve dvou částech ve smyslu výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 3. září 1925, č. 55.100-I. nelze uznati uplatnění nároku na náhradu výloh ve smyslu usnesení vlády československé republiky ze dne 6. dubna 1922 (výnos min. školství a nář. osvěty ze dne 14. června 1922, č. 2140) z důvodu cesty k vykonání první části zkoušky opožděným, byl-li tento nárok uplatněn ve 14 denní lhůtě po vykonání druhé části zkoušky. (Nál. z 23. listopadu 1934, č. 21.867/34.)

Nárok učitele na vrácení náhrady za naturální byt nespadá pod preklusi, stanovenou v § 30, odst. 6. učit. zákona č. 104/1926 sb. (Nál. z 6. prosince 1934, č. 23.061/34.)

Slovy „uplynutí dvou let od zkoušky dospělosti“ rozumí se v předpisu 1. věty, odst. 1. § 7 zák. ze dne 13. července 1919, č. 470 sb. uplynutí dvou let kalendářních, nikoli dvou let učitelské služby. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 2582/33.)

Státní učitel, přestoupivší ze školské služby zemské znovu do školské služby státní, nemůže od účinnosti ustanovení § 54, odst. 1. služební pragmatiky stát. učitelů č. 319/1917 ř. z., pokud jde o propočítání služební doby, dovozovati z předpisu § 15, odst. 1. zák. č. 173/1898 ř. z. právní nárok na to, aby se naň pohlíželo tak, jako by byl státní službu nepřerušil. (Nál. z 11. ledna 1935, č. 8818/33.)

Príslušným ministerstvem ve sporech ze služebního poměru učitelů zemských hospodářských škol ve smyslu čl. 8, odst. 1. zák. o org. pol. správy č. 125/1927 sb. jest ministerstvo zemědělství. (Nál. z 5. února 1935, č. 11.189/35.)

Váleční poškození.

Všeobecná hranice příjmů dle § 2 zákona o požitcích válečných poškozenců č. 142/1920 sb., vylučující z nároku na důchod, platí též v případě § 4, odst. 2. cit. zák. (Nál. z 27. listopadu 1934, č. 22.375/34.)

Dítěti manželky válečného poškozence, které podle předpisů práva občanského nutno považovati za manželské, nelze odíratí sirotčí důchod z důvodu, že fakticky není dítětem manžela matčina (Slovensko). (Nál. z 27. listopadu 1934, č. 22.377/34.)

Vodní právo.

Žádost na vyvlastnění jest obsažena již v žádosti za povolení vodního díla, k jehož provedení jest vyvlastnění zapotřebí. Není proto třeba, aby ve veřejné vyhlášce o komisionelním řízení o projektu obce na odběr vody (§§ 36 a 37 čes. vod. zák.) bylo výslovně uvedeno, že bude se jednati také o vyvlastnění cizích vodních práv. (Nál. z 30. ledna 1935, č. 11.070/35.)

Bylo-li rozhodnutí vodoprávního úřadu I. stolice, jímž byl udělen vodoprávní konsens ke zřízení vodního díla a jímž byl současně případnému odvolání odepřen odkladný účinek (§ 77 správ. řádu), zrušeno stolicí odvolací, byť jen pro vadnost řízení, může stížností, podané k nejvyššímu správnímu soudu proti tomuto zrušovacímu výroku býti přiznán účinek odkladný podle § 17 zák. o spr. s. (Nál. z 30. ledna 1935, č. 11.071/35.)

Vojenské věci.

Přiznání zaopatřovacích požitků vojenskému kapelníku býv. rak.-uh. armády podle § 111 zák. č. 76/1922 sb. nevylučuje možnost vý-

hrady, že pro pozbytí přiznaných požitků platí obdobně předpis § 24 téhož zákona.

Ustanovením § 22 zák. č. 288/1924 sb. nebyl v příčině těchto kapelníků změněn předpis § 111 zák. č. 76/1922 sb. co do přiznání zaopatřovacích požitků volnou úvahou ministerstva národní obrany v dohodě s ministerstvem financí. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 23.798/34.)

V y v l a s t n ě n í.

Podle zákona o podpoře stavebního ruchu č. 45/1930 sb. lze vyvlastnit částí pozemku, které podle pravoplatného parcelačního povolení tvoří součást stavební parcely, na níž stavba má být provedena, i když na vyvlastňované části stavba sama zřízena nebude. (Nál. z 27. listopadu 1934, č. 1958/33.)

K žádosti vyvlastněného jest i bez pozitivního předpisu o tom vyvlastňovací nález zrušiti, nebylo-li vyvlastněného předmětu použito v přiměřené lhůtě pro účel, pro který bylo vyvlastnění povoleno. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 24.063/34.)

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í.

Nárok státního zaměstnance na vrácení pensijních příspěvků nespádá pod preklusi stanovenou v § 151, odst. 6. platového zákona č. 103/1926 sb. (Nál. z 15. prosince 1934, č. 7613/32.)

Za nepřevzatého zaměstnance bývalého státu Rakousko-Uherského ve smyslu čl. 1. Vídeňské úmluvy č. 195/1926 sb. dlužno pokládati také zaměstnance, jenž nebyl převzat s účinností nejpozději ode dne 30. listopadu 1923. (Nál. z 18. prosince 1934, č. 23.785/34.)

Povinnost k vrácení nesprávně vyplacených služebních příjmů podle druhé věty odstavce 3. § 151 plat. zákona č. 103/1926 sb. může nastati, byly-li zaměstnanci omylem vyplaceny služební příjmy vyšší, než jemu podle obsahu vydaného a neodvolaného výměru příslušely. (Nál. z 20. prosince 1934, č. 23.923/34.)

Nemohl-li studující pro nemoc vykonati včas zkoušky, předepsané studijními a zkušebními řády, pomíjí nárok na výplatu dalšího výchovného podle § 24, odst. 2., bod 1, lit. b), učitelského zákona č. 104/1926 sb.

Toto zastavení výplaty výchovného nevylučuje nárok na výchovné na dobu, kdy ve studiu s řádným prospěchem bude pokračováno. (Nál. z 22. prosince 1934, č. 117/32.)

Za účinnosti předpisu § 212, odst. 2. zák. č. 103/1926 sb., nemůže pensionovaný úředník města Brna z ustanovení § 62, lit. a), odst. 2. obecního řádu zemského hlavního města Brna č. 56/1905 mor. z. z., dovozovati právní nárok na to, aby se při určení pensijní základny podle § 5 zák. č. 70/1930 sb. a podle §§ 2 a 3 vlád. nař. č. 96/1930 sb. vycházelo z hodnotní třídy, do níž byl úředník ten za své činné služby posléze jmenován. (Nál. z 2. ledna 1935, č. 9100/34.)

Městský úředník na Slovensku, který byl za platnosti zák. čl. XXII/1886 pro disciplinární přečin odsouzen k peněžité pokutě, nemůže z ustanovení § 101, odst. 1., a § 104 tohoto zákona dovozovati nárok na vrácení polovice platu, zadržného mu po dobu suspense. (Nál. z 5. ledna 1935, č. 24.673/34.)

Pouhý ústní slib na přiznání diet nezakládá pro státní zaměstnance žádného právního nároku na diety takové, i když byl dán příslušným k tomu úředním orgánem. (Nál. z 11. ledna 1935, č. 8178/33.)

Mimofádný přídavek podle bodu V. a VI. usnesení ministerské rady ze dne 27. července 1920 (zásady pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slovensku) jest služebním příjmem ve smyslu § 151 platového zákona. (Nál. z 19. ledna 1935, č. 15.010/32.)

Zrušení služebního poměru čekatelského podle § 11, odst. 2. služební pragmatiky (čís. 15/1914 ř. z.) je možné bez ohledu na to, zda proti dotyčnému čekatelovi bylo zavedeno disciplinární řízení či nikoli. (Nál. z 19. ledna 1935, č. 3888/33.)

Změnou organizace služby ve smyslu § 73 služební pragmatiky (čís. 15/1914 ř. z.) sluší rozuměti změnu ve struktuře úřadu, nikoli však pouhé dispoice úředními osobami (odvolání dosavadních, nebo povolání nových úředníků) bez současné změny ve struktuře úřadu samého. (Nál. z 19. ledna 1935, č. 5640/34.)

Ustanovení služební smlouvy uzavřené se státním obecním (obvodním) lékařem ve smyslu zák. čís. 236/1922 sb. o disciplinární zodpovědnosti mají svůj základ v § 8, odst. 2. tohoto zákona. (Nál. z 19. ledna 1935, č. 18.502/34.)

Disciplinární komise není příslušná po zrušení suspense rozhodovati podle ustanovení § 149 sl. pragm., č. 15/1914 ř. z. o vrácení platu zadržného po čas suspense. (Nál. z 31. ledna 1935, č. 11.028/35.)

Bývalý uherský berní úředník do služeb státu Československého nepřevzatý a pensionovaný podle § 6 zák., čís. 269/1920 sb. již za účinnosti nařízení čís. 88/1918 sb., nemá nároku na to, aby jeho pensijní základna ve smyslu zák. č. 70/1930 sb. a vl. nař. č. 96/1930 sb. byla upravena podle postupové skupiny C rakouské služební pragmatiky č. 15/1914 ř. z., třebaš měl úplné středoškolské vzdělání. (Nál. z 8. února 1934, č. 6960/33.)

Použití předpisu odst. 1. § 8 zákona č. 287/1924 sb. jest vyloučeno u státních zaměstnanců, kteří před účinností tohoto zákona, t. j. před 1. lednem 1925 nabyli ze zákona práva na částečné osvobození od pensijního příspěvku podle čl. IV. posl. odst. zákona č. 2/1920 sb. resp. § 9, odst. 2. zákona č. 394/1922 sb., pokud by zrušením tohoto osvobození byli zkráceni na svých dosavadních celkových aktivních platech, jež byly dosud správně vyměřeny.

I toto právo ze zákona příslušející (čl. IV. posl. odst. zák. 2/1920 sb. a § 9, odst. 2. zák. 394/1922 sb.) jest právem nabytým, třeba nebylo před účinností § 8, odst. 1. zákona č. 287/1924 sb. správním aktem formalisováno. (Nál. z 12. února 1935, č. 13.444/32.)

„Značnou škodou“ ve smyslu § 12, odst. 4. lit. b) zákona č. 35/1908 čes. z. z. o úpravě služebních poměrů obecních úředníků je rozuměti škodu hmotnou. (Nál. ze 14. února 1935, č. 11.801/35.)

Schvalování obecních statutů na Slovensku, upravujících služební poměry a pensijní nároky zaměstnanců obecních, příslušelo za účinnosti zákona č. 241/1921 a 126/1920 sb. okresnímu výboru. (Nál. z 21. února 1935, č. 12.312/35.)

Z n á m k o v é p r á v o .

Značkou, obvyklou k označování určitého druhu zboží ve smyslu § 3, č. 3. známkového zákona, jest rozuměti znamení, jehož se k označování určitého druhu zboží obvykle skutečně užívá.

Všeobecnou obvyklostí v obchodě jest pak taková míra obvyklostí, aby se obvyklost ta jevila u zúčastněných kruhů jako pravidlo.

Úsudek, zda obvyklost užívati určité značky k označování určitého druhu zboží, jest takového rozsahu, aby ji bylo možno uznati za všeobecnou, není věci posudku znaleckého, nýbrž součástí vlastní rozhodovací činnosti úřadu. (Nál. z 11. ledna 1935, č. 10.057/35.)

Pro řešení otázky, zda to které slovo užitě za známku jest slovem popisným, není rozhodným, zda musí či nemusí slovo to za všech okolností býti jako popisné konsumentstvem pojímáno, nebo zda může býti pojímáno také jinak, nýbrž zda může býti chápáno jako popisné, nebo zda je zjištěno neb notoricky známo, že tak pojímáno býti nemůže. (Nál. z 15. února 1935, č. 11.602/35.)

Živnostenská právo.

Zednický mistr, který nabyt svého oprávnění podle zák. č. 193/1893 ř. z., je oprávněn provozovati svoji živnost na Slovensku a Podkarpatské Rusi zřetelem k předpisu § 2 zákona č. 155/1925 sb. toliko v rozsahu určeném zák. článkem XVII:1884 a § 3 nařízení býv. uh. min. obchodu č. 46.188/1884, R. T. č. 200. (Nál. z 5. listopadu 1934, č. 20.439/34.)

Výroba zboží na sklad není nezbytným znakem živnosti po továrníku provozované.

Majitel živnosti, oprávněný k výrobě a opravě určitých předmětů, je oprávněn zříditi vedlejší závod, určený pouze k opravě těchto předmětů. (Nál. ze 6. listopadu 1934, č. 20.714/34.)

Vyhláška živnostenského úřadu, v níž se nařizuje, aby majitelé, řidiči a průvodčí silosrojů, které jsou na veřejných místech k všeobecné potřebě, zůstali u těchto vozů, a nedobíhali za zákazníky, nevybočuje z rámce živn.-policijní úpravy podle § 54 ž. ř. (Nál. z 15. listopadu 1934, č. 10.787/33.)

Živnost fotografickou lze provozovati po továrnsku (§ 1 zákona č. 140/1926 sb.) (Nál. z 27. listopadu 1934, č. 20.174/34.)

Výpočet zaměstnanců, kteří podle § 3, odst. 1., bod 1, lit. b) zák. č. 112/1927 sb., jsou osvobozeni od průkazu způsobilosti pro nastoupení živnosti hostinské a výčepnické, jest taxativní. (Nál. z 22. prosince 1934, č. 21.628/34.)

Rozšíření teritoriálního obvodu společenstva po rozumu § 109 ž. ř. je ponecháno volné úvaze úřadu. (Nál. z 5. ledna 1935, č. 23.434/34.)

Obstarávání pasových vis po živnostensku náleží k oprávněním veřejných agentů ve smyslu dvorského dekretu ze dne 16. dubna 1833 sb. polit. zákonů, svazek 61, č. 59, a dvorského dekretu ze dne 5. února 1847 sb. polit. zák., svazek 75, č. 14. (Nál. z 29. ledna 1935, č. 10.967/35.)

Podle § 5, odst. 2., lit. d) zákona č. 96/1929 sb., nelze odníti výčepní licenci již proto, že licence jest provozována bez úředního schválení v místnostech jiných téže osady, nežli pro něž byla udělena. (Nál. z 5. února 1935, č. 20.113/33.)

Řízení správní a před nejvyšším správním soudem.

Nedostatek místní příslušnosti úřadu nepostačuje k odůvodnění zmatečnosti vydaného jím rozhodnutí. (Nál. z 21. prosince 1934, č. 17.639/34.)

Nejvyšší správní soud nezkoumá z moci úřední, byl-li odvolací úřad ve smyslu odst. 3. § 80 správ. řádu č. 8/1928 sb. oprávněn, aby věc vrátil prvé stoličí k novému projednání a rozhodnutí, místo aby, doplně podle odst. 2. řízení, rozhodl ve věci sám. (Nál. z 1. února 1935, č. 11.073/35.)